

Zegge & Schrijve

BROODJE BOOST

'Welkom bij de Boosty & Beans.
Wat mag het zijn?'

G oedemiddag, welkom bij de Boosty & Beans, een nieuwe totaalbeleving rond het thema thoughtful food, dat wellness combineert met joy of life. Wat kan ik voor u doen?

-Wij wilden graag iets eten en drinken.
-Dan bent u aan het juiste adres. Wat mag het zijn?
-Heeft u iets van een sapje?
-Ja, we hebben verschillende juices, van aardbei tot bosvrucht en mango. Al onze juices zijn geboost met verse jus d'orange. Voor een gezonde overdosis vitamine C. En u kunt uw juice deze week ook boosten met een Royal jelly shot. We hebben ook een smoothie van de dag: 'Een combinatie van vers fruit en yoghurt die dagelijks varieert.'

-Yoghurt die dagelijks varieert? Lijkt me gevaarlijk. Doet u mij eerst maar een koffie.
-Een koffie. Espresso macchiato? Latte, ristretto, frappuccino, mochaccino of een chococcino?
-Doet u die eerste maar.
-Met sojamelk? Of decaf?
-Eh...zonder iets erbij, graag.
-Uitstekend. Small, medium of large?
-Een beetje ertussenin, alstublieft.
-En mevrouw?
-Voor mij een gewone thee, graag.
-Gewone thee hebben we niet. U kunt kiezen uit Assam Ananda, Rooibos, Nepal Sunderpani, Kapha, Pitta of Vata.
-Eh...die eerste dan maar?
-Ah, mevrouw gaat voor de krachtige, aromatische second flush. Gewaagd.
-En dan wilden we graag nog wat eten. Heeft u een salade?
-Jazeker. Uw salade kunt u op dit formulier zelf samenstellen. Hier kruist u de boosty basis aan van sla baby spinazie, sla mélange of sla romaine. Dan gaat u naar de volgende kolom voor de topping, van avocado tot zoete aardappel. Extra topping kost 50 cent. Wilt u nog een boost met crispy bacon, dan kruist u dat hier aan. En tot slot kiest u hier uw dress: thai, aioli, pesto, asian of honey mustard.

-En doet u mij maar een broodje.
-Broodjes...Classic, of deluxe?
-Doe maar luxe. Het is feest vandaag.
-Wilt u dan een ambachtelijk gebakken baguette, een traditioneel vervaardigde piccolo, een brioche, of cranberry-walnootbrood? We hebben vandaag ook een broodje van de dag: drie extra petits-pains met vijgenpitten.
-Eh...
-En wilt u daar nog iets op?
-Ja, kaas graag. U hebt geen boerenbelegen?
-Kaas. U kunt kiezen uit oer-Beemster, een notige gruyère Alpage of een in rozemarijn gedrenkte manchego Romero.
-Ik geloof dat ik al gegeten en gedronken heb.
-Laat u het even rustig bezinken. Dan kom ik gewoon straks weer bij u terug.

Jean-Pierre Geelen

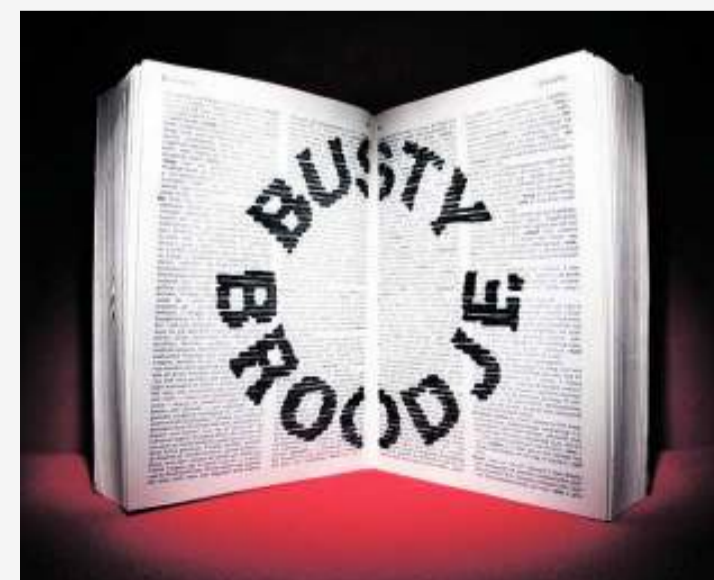
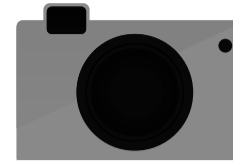

Foto Peter Lipton

Fotografie

BOEK OEVERLANGEN AAN DE MAAS

De Limburgse fotograaf John Lambrichts fantaseert een dorp waarin het valse hart van de provincie bonkt. Een klassieker.

Door Arno Haijtema

B ij alle lieflijkheid van Limburg – glooiende heuvels, paradijselijke dalen, dat zangerige dialect, de zachte g – zouden we bijna vergeten dat de provincie ook een duistere kant heeft: criminaliteit, de roes van carnaval, wrok door achterstelling, politiek ressentiment, ons-kent-onsmentaliteit, een bitter mijnverleden. Wie die donkere kant van de zuidelijke streek niet wenst te vergeten, doet er goed aan het fotoboek *Oeverlangen aan de Maas* van de geboren en getogen Limburger John Lambrichts aan te schaffen.

Niet vaak lukt het een fotograaf het onzichtbare gevaar en onbehagen die in elk Nederlands landschap schuilen, en zeker in het Limburgse,

met zijn camera te betrappen. Maar Lambrichts heeft in zijn 150 pagina's tellende boek in even poëtische als nachtmerrieachtige zwart-witfoto's de duivel als het ware op zijn staart getrap. De Maas, daar in het zuiden de natuurlijke grens tussen Nederland en België, vormt in *Oeverlangen* de constante factor, de eeuwig stromende slagader die weg wast wat verdwijnen en leven schenkt aan wat drinken moet.

Drie jaren sjokte Lambrichts (57) met zijn camera langs de Maas en fantaseerde tijdens zijn omzwervingen een heel dorp bij elkaar: Oeverlangen. Een dorp dat zich uitstrekt langs de lange boorden van de Maas. Een dorp waar weemoed en dood hand in hand gaan en verval en verworping bondgenoten zijn. Een dorp

Dark side of the Maas

Van elkaar bevechtende runderen in de mist naar de restanten van een praalwagen bij carnaval: Lambrichts ontmoet in zijn dorp Oeverlangen steeds meer tekenen van voorbij beschaving.

ge contouren van mensen zelf, voortvallen in het kale, besneeuwde winterland, kondigen een verandering die op til is onvermijdelijk aan. Het imaginaire Oeverlangen, waar opbouw en afbraak, geboorte en dood, bloei en verval in tijd en plek samenvallen, is een feit.

Kadavers
OnheilsPELLende taferelen – een vervallen, vervallen woonwagen, vergeten wasgoed aan een lijn, de een lange schaduw werpende vogelverschrikker in een maisveld, kadavers van grote gefileerde vissen aan de Maasoever – bevestigen dat het hier niet pluis is. En wild kolkt het water steeds voorbij.

Steeds meer tekenen van voorbij beschaving ontmoet Lambrichts. De

restanten van een praalwagen bij carnaval, met lachende tronies van zotten en satans, zijn op een vuilnisring die op til is onvermijdelijk aan. Het imaginaire Oeverlangen, waar opbouw en afbraak, geboorte en dood, bloei en verval in tijd en plek samenvallen, is een feit.

Lambrichts stuit op de resten van voorbij industrie: in beton gegoten pijlers, een wachthuisje waar, om spookachtige reden, nog licht brandt, een vrachtwagen van kort na de oorlog, alle ruiten aan diggelen geslagen. En daar, op de bodem van de rivier, ligt het bezaaid met de hulzen van patronen, roestende herinneringen – of voorbodes? – van geweld.

Langs een spoorlijn zijn tekenen

van recent menselijk leven zichtbaar. Naast het kadaver van een dode kat: een leeg blik Jupiler bier. Bij een hoog, kunstig gesmeed hek: een reëel brandende lantaarn. En zowaar schiet er in de nacht een treintje over de besneeuwde rails.

Achter in het boek wordt het nog één keer zomer. Het oeverriet bot uit. Runderen grazen in een arcadisch landschap met lommer en een waterpoel. Hun snuiten glanzen in de zon.

Dan is het gedaan met Oeverlangen. Bulldozers en enorme vrachtwagens rijden af en aan en verwoesten het landschap en alle lieflijkheid en duistere geheimen die erin besloten lagen. Wat resteert is een kale, aangevande vlakte waar plek is voor dorren noch suspense. Alleen de Maas

stroomt, op de laatste foto, onverstoorbaar en onaangedaan voort.

Achter in zijn boek legt Lambrichts uit dat zijn *Oeverlangen* is geïnspireerd op het project Grensmaas (2008-2023), waarin overheid, bedrijven en natuurorganisaties samenwerken. Doel van het project is verbetering van de bescherming tegen hoog water en de ontwikkeling van nieuwe natuur. Het project wordt betaald uit de opbrengst van zand- en grindwinning.

Dat dit oer-Hollandse project, waarin de strijd tegen het water, geldelijk gewin en, o ja, de vage hunkering naar natuur samensmelten, ook nog eens resulteert in een klassieker als *Oeverlangen*, mag als een onvoorziene, bijna oudtestamentisch wonder worden beschouwd.

Oeverlangen aan de Maas van John Lambrichts. €39,50. Ipsos Facto. ISBN 978 90 77386 00 2